

De van Meegeren-affaire een afgedane zaak

Naar we van bevoegde zijde vernemen vormen de nieuwe vondsten in de zaak Van Meegeren voor de Nederlandse justitie geen aanleiding voor een hernieuwd onderzoek. De Nederlandse justitie beschouwt de Van Meegeren-affaire als een afgedane zaak.

Jongste vondsten bevestigden vervalsingen

Zoals men zich zal herinneren heeft de Amsterdamsche rechtbank destijds in het proces van Meegeren vijf experts aangewezen om acht schilderijen te onderzoeken, waarvan men vermoedde dat ze niet echt waren. Deze deskundigen, dr. W. Froentjes, directeur van het laboratorium van het Ministerie van Justitie, dr. ir. A. M. de Wild, een schilderijenexpert uit Den Haag, dr. P. Coremans, directeur van het Centraal-Bureau van Belgische Musea en de Engelsen dr. H. J. Plenderleith en F. G. Rawlins hebben de valsheid der betrokken schilderijen wetenschappelijk vastgesteld, aan de hand van hun rapport werd van Meegeren veroordeeld.

De door de rechtbank aanvaarde conclusie werd echter niet door iedereen geaccepteerd, niet alleen, omdat de aangevoerde wetenschappelijke argumenten niet of onvolkomen werden begrepen, maar ook, omdat het „gelooft” in de echtheid van enige der betrokken schilderijen dermate sterk was, dat enkelingen zich hier niet vanaf konden of wilden laten brengen, niettegenstaande van Meegeren ook zelf de wetenschappelijk vastgestelde vervalsingen had erkend.

Reeds tijdens het onderzoek, dat in 1946 werd gehouden in het laboratorium van het Ministerie van Justitie te 's-Gravenhage, waar de schilderijen gedurende ruim een half jaar aan een nauwgezette fysische en chemische

toetsing onderworpen werden, verschenen er in enkele Belgische dagbladen artikelen van de heer Jean Decoen, waarin deze de onomstotenijke echtheid van de „Emmausgangers” propageerde.

De heer Decoen heeft destijds herhaaldelijk getracht door te dringen tot de commissie van experts en gepoogd deze voor zijn standpunt te winnen. Uiteraard kon hier niet op worden ingegaan, aangezien de commissie een door de rechtbank beëdigd lichaam was en dus niet, hangende het onderzoek, gerechtigd was tot het doen van mededelingen. Of zich te laten beïnvloeden door suggesties van buitenaf.

De heer Decoen is toen een particulier contra-onderzoek begonnen om te bewijzen dat „De Emmausgangers” en „Het Laatste Avondmaal”, geen vervalsingen waren. Dit onderzoek dat zich voornamelijk in België afspeelt, heeft geleid tot een ernstig conflict tussen de heer Decoen en dr. Coremans, destijds een der leden van de commissie.

Intussen zijn na het verschijnen van het officiële rapport van de vijf experts twee nieuwe vondsten gedaan, die volgens Nederlandse deskundigen als belangrijkste resultaat een bevestiging inhouden van wat indertijd gerechtelijk is bevonden. Verder bevestigen zij voor een deel de verklaringen van van Meegeren zelf.

Als eerste kan worden genoemd de ontdekking in 1948 van een op doek geschilderd jachtafereel van Abraham Hondius, dat in 1940 aan van Meegeren is verkocht.

Bij het destijds uitgevoerde röntgenografisch onderzoek in het laboratorium te Den Haag van „Het Laatste Avondmaal” is door de deskundigen onder dit schilderij de aanwezigheid geconstateerd van een gedeelte van een jachtafereel, dat nu gelijk blijkt te zijn aan een gedeelte van het bovengenoemde schilderij van A. Hondius.

Nu heeft van Meegeren destijds bij het gerechtelijk vooronderzoek verklaard, dat hij „Het Laatste Avondmaal” heeft geschilderd over een oud schilderij van Govert Flinck, voorstellende „kinderen met een bokkenwagen”, welke verklaring hij destijds met een schetstekening heeft toegelicht.

De tweede vondst, namelijk het terugvinden van een tot nu toe onbekende avondmaal-voorstelling in het vroegere huis van van Meegeren te Nice, waarvan blijkens verschillende berichten is aangetoond, dat het geschilderd is over een oud schilderij van Govert Flinck, voorstellende „Kinderen met een Bokkenwagen”, zou dus eens te meer een bevestiging vormen voor de destijds door van Meegeren reeds afgelegde verklaring.

Aangezien deze ontdekking de conclusie van het rapport der vijf deskundigen en de verklaringen van van Meegeren slechts onderschrijven, bestaat er voor de Nederlandse justitie geen aanleiding voor een hernieuwd onderzoek.

Volkswagen-comedie

RIJGEN HUN AUTO NIET

uitspraak op een volkswagen, waarvoor zij diek geldbedragen stortten, verloren. Te maandag uitspraak gedaan in een geding, op het spel stond.

ten voor de 150.000 Duitsers, die het benodigde bedrag van 990 m. hadden volgestort, prompte levering van een volkswagen en levering van de resterende volkswagens nadat de andere 150.000 spaarders het bedrag hadden volgestort.

De rechtbank heeft hun eisen afgewezen op grond van het feit, dat de originele contracten niet uitdrukkelijk vermeld hadden, dat de fabriek partij was. De advocaat van de eisers legde documenten voor die naar hij zeide, aantoonde dat de nazie-propaganda steeds naar de fabriek als de wettige partner in de contracten had verwezen. De advocaat van de fabriek verklaarde, dat de werkelijke partij het Deutsche Arbeitsfront was. Verder zeide hij, dat de tegenwoordige fabriek nimmer geld van de